

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1031/2024
10.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радета Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. бр. 172/23 од 21.12.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 40/24 од 05.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радета Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. бр. 172/23 од 21.12.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 40/24 од 05.06.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К. бр. 172/23 од 21.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца. На основу члана 45. став 3. и став 4. ЗКП одређено је да ће се наведена казна извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује у улици ... број .. у ..., уз примену електронског надзора, с тим што исти не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз упозорење окривљеном, да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Предметном пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 40/24 од 05.06.2024. године одбијене су као неосноване, жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног – адвоката Радета Милутиновића и пресуда Основног суда у Ивањици К. бр. 172/23 од 21.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Раде Милутиновић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, али пред другим већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радета Милутиновића је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да је доказ на коме се заснивају обе пресуде незаконито прибављен. По ставу одбране, нема законите криминалистичко-техничке документације, јер увиђај није вршен на начин како га прописују одредбе члана 133. – 136. ЗКП. У вези са изнетим, бранилац наводи да нема ни доказа да је јавни тужилац обавештен о догађају, нити да је он овластио полицију да предузме радњу – увиђај, као и да орган поступка, по члану 133. став 3. ЗКП може затражити помоћ стручњака форензике, али да се сходно члану 286. став 2. ЗКП мора сачинити записник или службена белешка, што је, у конкретном случају, изостало. У поднетом захтеву, бранилац указује и на одлуку Врховног касационог суда Кзз 69/2023 од 28.02.2023. године.

Изнете наводе захтева, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом става 1. члана 133. ЗКП прописано је да се увиђај предузима када је за утврђење или разјашњење неке чињенице у поступку потребно непосредно опажање органа поступка, док је ставу 2. прописано да предмет увиђаја могу бити лице, ствар или место. Одредбом става 3. члана 133. ЗКП прописано је да ће приликом предузимања увиђаја орган поступка по правилу затражити помоћ стручног лица форензичке, саобраћајне, медицинске или друге струке, које ће, по потреби, предузети проналажење, обезбеђивање или описивање трагова, извршити потребна мерења и снимања, сачинити скице, узети потребне узорке ради анализе или прикупити друге податке.

Из списка произилази да су овлашћена службена лица (орган поступка у тој фази) предузела радње које, у смислу цитиране одредбе члана 133. ЗКП, представљају

увиђај, јер је ради утврђивања чињеница у поступку било потребно непосредно опажање и том приликом извршила фотографисање теретног моторног возила о чему су, сачинила акт који је насловљен као „извештај о форензичком прегледу лица места Кт 812-96/2022 ДД број 315859/2022 од 22.06.2022. године“, који садржи податке који се односе на време трајања увиђаја, место догађаја, учеснике, начин извршења, методе фиксирања лица места, пронађене трагове и предмете на лицу места, као и лица која су присуствовала увиђају, чији је саставни део „криминалистичко-техничка документација РС МУП ПУ Чачак, ПС Лучани бр. КЊ.УВ.96/22 од 21.06.2022. године“, који по својој суштини представља записник о увиђају, а коју доказну радњу су критичном приликом и предузели. С обзиром на изнето, није било нужно да овлашћена службена лица критичном приликом обавесте јавног тужиоца, у смислу члана 286. став 2. ЗКП.

Имајући у виду наведено, орган поступка је, у свему на описани начин, поступао у складу са чланом 133. ЗКП, из којих разлога је исти као доказ о радњи полиције предузетој критичном приликом, у смислу одредбе члана 419. став 1. ЗКП изведен на главном претресу одржаном дана 05.06.2023. године, о чему је сачињен записник, на који није било примедби.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Уједно Врховни суд указује да пресуда Врховног касационог суда Кзз 69/2023 од 28.02.2023. године није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, имајући у виду да се не ради о истој кривично процесној ситуацији.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Радета Милутиновића је недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепену и поступку пред Апелационим судом (другостепеним судом).

Бранилац окривљеног АА – адвокат Раде Милутиновић у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да није прихваћен предлог одбране да се вештачи вредност акумулатора и да се провере наводи одбране у погледу здравственог стања окривљеног. У вези са изнетим, износи сопствену оцену одбране окривљеног и оспорава чињеничне закључке суда везане за вредност и исправност акумулатора, који је одузет критичном приликом.

Поред изнетог, нумерише и образлаже и повреду закона из члана 68. ЗКП.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 440. и 68. ЗКП, то је Врховни суд, захтев браниоца окривљеног АА – адвокат Раде Милутиновић, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**